

Dilluns, 30 de novembre de 1803

Sóc Francisco Antonio i avui començaré un viatge amb vaixell amb els meus companys de l'orfanat. Serà la primera vegada que viatjo en un vaixell i la veritat és que tinc una mica de por de que el vaixell s'enfonsi, però al mateix temps tinc molta il·lusió de viatjar a Amèrica, ja que ens han dit que tindrem una vida millor i que portarem la vacuna de la verola injectada al nostre cos per salvar la humanitat d'aquesta malaltia. El vaixell sortirà d'aquí una hora i ara aniré a preparar-me amb els meus companys per embarcar.

Dimarts, 1 d'octubre de 1803

Bon dia, ahir vem sortir amb el vaixell cap a les illes Canàries. A l'hora d'embarcar al vaixell estava molt nerviós però la senyoreta Isabel Zendall ha parlat amb mi i m'ha tranquil·litzat bastant. He passat una nit una mica dolenta ja que el vaixell es movia bastant i m'he marejat una mica però m'hi hauré d'acostumar perquè el viatge serà una mica llarg. Aquest matí la senyoreta Isabel ha parlat amb tots els nens que anem al viatge i ens ha comunicat que ens

aniran vacunant de dos en dos, que és el que li ha dit el doctor Balmis. Ara mateix se n'han anat amb el doctor i la Isabel, el Clemente i el José Antonio, perquè els vacuinessin i a mi m'han dit que jo i el Gabriel serem els següents. Espero que tot surti bé.

Dilluns, 7 de novembre de 1803

Bon dia, avui és el vuitè dia del viatge, ja m'he acostumat a passar les nits una mica marejat per les onades, però aquest matí estic molt neguitós. Fa una estona que hem esmorzat i ha vingut la Isabel amb el doctor Balmis per parlar amb mi i amb el Gabriel. Ens han dit que d'aquí una estona ens vacunaran a mi i al meu amic...

La setmana passada quan van punxar el Clemente i el José Antonio van estar amb marejos i amb una mica de febre, per això tinc una mica de por. A més a més, les agulles em fan pànic, així que quan em vagin a punxar miraré cap a dalt per no veure l'agulla.

Dimarts, 8 de novembre de 1803

Bon dia, ahir em van vacunar a mi i al Gabriel, i la veritat és que a l'hora de punxar-me estava mort de por, però no em va fer mal.

He passat una nit molt dolenta, amb molt de fred i suant molt, i normalment m'aixeco amb molta gana però aquest matí no en tinc gens, suposo que deu ser per l'efecte de la vacuna. Al Gabriel li passa el mateix que a mi, i la Isabel ha estat tota la nit cuidant de nosaltres dos.

A la nit abans de dormir, la Isabel i el doctor Balmis van fer una reunió amb tots els nens que viatgem per explicar-nos què és la vacuna i com l'han aconseguit. Ens han dit que un doctor es va adonar que les dones que munyien vaques no patien la verola, que el doctor va fer un experiment extraient una miqueta de limfa de les pústules d'una dona infectada de la verola de vaca i la va inocular a un nen sa. La verola de vaca no matava els humans, per això va fer aquell experiment. Ens han dit que el nen es va contagiar d'una verola lleugera que va passar amb febre i malestar com m'ha passat a mi i al Gabriel, però que va remetre sense més severitat.

Després d'uns mesos aquell doctor va injectar verola humana a aquell nen i no es va posar malalt i així és com va descobrir la vacuna.

Dijous, 10 de novembre de 1803

Bon dia, fa dos dies que m'han vacunat, i els símptomes de febre i fred ja estan desapareixent. Ja tinc més gana i em trobo bastant millor. Aquest matí quan ens hem aixecat, hem pujat dalt del vaixell perquè ja queda poc per arribar i ja veiem terra.

Tinc moltes ganes d'arribar a les Canàries i poder baixar una estona d'aquest vaixell per poder jugar a terra ferma amb els meus amics.

Ahir a la nit vem tenir una altra reunió amb la Isabel i el doctor Balmis i ens van dir que tot està anant bé, que en uns dies vacunarien dos nens més i que així, progressivament, ens aniran vacunant a tots.

Ara arribarem a les Canàries i després sortirem destí a Amèrica. Espero que tot surti bé, que la vacuna sigui un èxit i que sobretot compleixin la paraula que ens han donat, de tenir una família i una vida millor.

Quan acabi el viatge trobaré a faltar molt els meus companys, però ens han dit que tots tindrem un bon destí, i això m'alegra molt. Quan ens separem, desitjaré un bon futur per la Isabel, que s'ho mereix molt, al doctor Balmis i, sobretot, a tots aquests amics que tinc al meu costat.

Ja hem arribat a Canàries, i ara baixarem del vaixell.